

עֲנֵג שַׁבָּת

פרשת תזריע מצורע - אחרי קדושים

ב' באייר ה'תשע"ז (28.04.2017) יוצא לאור ע"י העמותה להשרשת ערכים יהודיים לאומיים לעילוי נשמת הרב הצדיק יוסף שרביט צוק"ל ורעייתו אסתר ע"ה (שנה שלוש ואחת) עלון מס' 13 (1188)

מועדי השבת תזריע מצורע

ער"ש מוצ"ש	יום -	18.42	19.57
	ת"א	18.57	19.59
	ח'פה	18.49	20.00
	ב"ש	18.58	19.58
	אילת	18.51	19.56

זמני היום והלימודים היומיים:

מסבת תזריע מצורע - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	4.10 - 4.17
זמן הנחת תפילין	5.02 - 5.07
הנץ החמה (מישור)	5.52 - 5.57
הנץ החמה (הנראה)	5.56 - 6.02
ס"ז ק"ש מג"א	8.24 - 8.28
חצות היום	12.37 - 12.38
מנחה גדולה	13.12 - 13.12
שקיעת החמה	19.25 - 19.20
צאת הכוכבים ב'	20.15 - 20.10

דף יומי: בבא בתרא צז - קק

מועדי השבת אחרי קדושים

ער"ש מוצ"ש	יום -	18.47	20.02
	ת"א	19.02	20.05
	ח'פה	18.54	20.06
	ב"ש	19.03	20.04
	אילת	18.56	20.02

זמני היום והלימודים היומיים:

מסבת אחרי קדושים - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	4.02 - 4.09
זמן הנחת תפילין	4.56 - 5.01
הנץ החמה (מישור)	5.46 - 5.51
הנץ החמה (הנראה)	5.51 - 5.55
ס"ז ק"ש מג"א	8.19 - 8.23
חצות היום	12.37 - 12.37
מנחה גדולה	13.12 - 13.12
שקיעת החמה	19.29 - 19.25
צאת הכוכבים ב'	20.19 - 20.15

דף יומי: בבא בתרא קד - קי

לזמנים נוספים בכל הארץ שלח את המילה "זמן" ובקשתך למספר 1315. לדומות: "זמן שקיעה מחר בטבריה" את העלון ניתן למצוא באתר www.yeshiva.org.il וגם באתר מורשת בקטגוריית עלוני שבת ב"מדעי יהודי" www.moreshet.co.il

יו"ר העמותה והעורך עו"ד שמואל כהן כתובת: רח' בלוד 3, ת"א טל: 03-5234063 פקס: 03-5234054 דוא"ל: smuladv@netvision.net.il עיצוב: הגואל שפיצברג 054-6695400

העלון מוקדש לזכר ולע"נ **אסתר מנדובסקי** בת ר' אריה ינקלבסקי ז"ל, נפטרה ב-ט' באייר תשנ"ז. יהי זכרה ברוך!

איך אפשר לחגוג ביום העצמאות?!

שאלה: איך חוגגים יום העצמאות כשיש הרבה קלוקלים במדינה: קלוקלים דתיים, קלוקלים מוסריים, קלוקלים תרבותיים ועוד?

תשובה: קודם כל, יש מצוה מן התורה לקבוע חג על הצלה. הגמרא מגילה (יד א) אומרת שהוסיפו חג פורים מקל וחומר: מה פסח שהיא הצלה מעבדות לחירות, פורים שהיא הצלה ממיתה לחיים לא כל שכן? כאשר התורה אומרת שצריך לחגוג את חג הפסח, מזה אנו למדים - מסביר החתם סופר - שהוא הדין בכל ההצלות הדומות (ש"ת חת"ס אר"ח סי' רח. י"ד סי' רלג). לכן, יש מצוה מן התורה לקבוע את יום העצמאות.

החגים אינם חגים כדי להודות למדינה אלא להודות לך' (אמנם יש הרבה על מה להודות למדינה). צריך להודות לך' על ההצלה ממיתה לחיים במלחמת השחרור. ועל מה שיש חסרונות במדינה, אנחנו בוכים בט' באב. אין לבלבל את היוצרות. יש אנשים שאומרים שאחרי מלחמת ששת הימים אין יותר ט' באב. ויש אומרים שהיפך שצריך לבכות ביום העצמאות. אלא צריך לשמוח ביום העצמאות ולבכות בט' באב, ולהתאמץ לתקן מה שבעיית. יש אנשים עם חשיבה שחור-לבן כלומר: הכשל הלוגי של שלילת האמצע: או הכל טוב או הכל רע. אלא יש מצב ביניים: מצב של "קרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה" (שיר "ובכן ואמרתם זבח פסח" בסוף הגדה של פסח). על פי דברי זכריה נביא (יד ז): "והיה יום אחד הוא יודע לך' לא יום ולא לילה". רש"י ורד"ק מסבירים שם: לא יום כמו גאולה שלמה וזה לא לילה כמו גלות, אלא מצב ביניים. בוודאי אנחנו רוצים יום שהוא כולו יום ובכלל לא לילה. אלא קודם היתה כולה לילה, עכשיו מצב ביניים ואחר כך כולו יום.

אם משהו חושב שכשיהושע בן נון כבש את הארץ כולם היו פה צדיקים, הוא שכח את פילגש בגבעה. הוא שכח מלחמות יהודים ביהודים, כאשר הרגו כמעט כל שבט בנימין. וגם שכח עבודה זרה, בעל זבוב, פסל מיכה - נורא ואיום! וכן לגבי בית שני, הרמב"ם כותב בתחילת הלכות חנוכה שחנוכה היא בגלל חזרת מלכות לישראל מאתיים שנה והוא לא מזכיר שם את פך השמן. לא כולם היו צדיקים אלא היו גם רשעים מרושעים. ינאי המלך הרג את כל הסנהדרין, והורדוס הרג את כל בית חשמונאים. אם כן מדוע אנחנו שמחים? כי אנחנו חיים בארצנו. מי שחי בגלות בחורבן, בגזירות, בגירוש, במסעי הצלב, בגזירות ת"ח ות"ט ובשואה, הוא יודע מה זה לחיות חי בארצנו.

אחד סיפר לי שביום העצמאות הוא הלך להתפלל בבית כנסת. אחרי חזרת השמונה עשרה, הש"ץ התחיל לומר תחנון. הוא ראה משהו מפלס דרכו בקהל, מגיע אל העמוד, דופק על העמוד וצועק: אני הייתי במחנה השמדה, אז לא יספרו לי סיפורים! והתחיל לומר הלל עם ברכה על ההצלה מאז ועד הנה, הצלה גשמית ואפילו הצלה רוחנית. הגלות מלאה התבוללות נוראה של מילונים ופה מלא תורה. לא צריך להיות כפוי טובה ולומר להקב"ה: אנחנו מוכנים להודות לך אבל יש לנו תנאים. תנאים על הקב"ה? כך עשה הקב"ה, וזה עוד לא שלם, עוד לא הגענו לגאולה שלמה.

ב"ה שזכינו לגאולה חלקית ועל זה אנו שמחים. הרב שלמה אבינר, הרב הראשי בית אל, ראש ישיבת עטרת ירושלים

וילכו שניהם יחד... העלון מוקדש לזכר ולע"נ **שי משה** ובנו הפעוט **יובל פרץ גלר** ז"ל, נהרגו בתאונת דרכים ביום העצמאות תש"ס. יהי זכרם ברוך!

העלון מוקדש לזכר ולע"נ **יהודית שבתאי** בת **שרגא פייבל** ז"ל, נפטרה ב-ב' באייר תשס"א. יהי זכרה ברוך!

מבצעים את כל סוגי האיטום

מערכות איטום חדשניות לגגות עד 8 שנות אחריות כולל גגות מרוצפים. איטום קירות חיצוניים, טיח, תפרים, סדקים והתזת סילרים ע"י סנפלינג. צביעת קירות חיצוניים בסנפלינג. התקנת מרזבים, עבודה מקצועית ויסודית

ירון 052-4012533

עדי שינדלר מרחיבה את פעילותה בענף הבניה ומבצעת כל עבודות שיפוצים בדירות ובמבנים, באיכות ובמקצועיות.

ע.ד.י שינדלר פתרונות מתקדמים לבית

רח' החופר 12, א.ת. חולון, טל': 074-7017121, פקס: 074-7017212, נייד: 050-2561836
אד"ל: adi0502561836@walla.co.il

נאו"ת דש"א נפש, אירוח ותרבות, ארגון שבתון עיון ושבת חתן

ראש השנה

בית ההארכה המפואר בית וגן ירושלים
כ"ט באלול התשע"ז - ג' בתשרי התשע"ח (20-23/9/17)
אירוח כיד המלך • שני מניינים • בעלי תפילה ותקיעה מקצועיים • כשרות מהדרין • שיעורים והרצאות • בלעדיות לאגף א' המפואר • סוכת חזית לאורחי "נאות דשא" **מבצע מיוחד למקדימים**

סוכות
בית ההארכה המפואר בית וגן ירושלים
י"ד - י"ז בתשרי התשע"ח (4-7/10/17)
אירוח כיד המלך • שני מניינים • בעלי תפילה • כשרות מהדרין • שיעורים והרצאות • בלעדיות לאגף א' המפואר • סוכת חזית לאורחי "נאות דשא" **מבצע מיוחד למקדימים**

לפרטים והרשמה: שמעון נייד: 052-3611441 | פקס: 08-9268663

דיני השבוע ומנהיגו

שבת פרשת תזריע מצורע

הפטרה: "וארבעה אנשים היו מצורעים" (מלכים ב' ז, ג). שליח ציבור מברך למתענים בה"ב – המנהג לברך קודם שמחזירים את ספר התורה לארון.

במנחה פרקי אבות: ב'

ברכת הזכרון לחללי צה"ל ויום העצמאות

יום ראשון בערב: יום הזכרון

יום הזכרון הוצמד ליום שבו הוקמה מדינת ישראל. בית ישראל מכבד ומתייחד עם זכר הנופלים במערכות ישראל דווקא בערב חג במעבר חריף וחד בין ימי האבל והתוגה לשמחת החג. עם ישראל המאופיין בפסוק: "בדמיק חייל! לא שוכח את זכר נופליו, את אלה שבגופם ציון לנו את החיים, לפני ההכנסה חג, ואינו מרשה לעצמו לחגוג מבלי להתייחד ולהזכיר את אלה שלא זכו, להתפלל ולקוות שאלה יהיו הרוכבות האחרונות.

יום העצמאות:

ערבית בליל התקדש חג (שני בערב) תפילה חגיגית בבתי כנסת, כתפילת ערב חג. אומרים 'מקדש מלך'. 'התעוררי... התעוררי... לא תבושי... ימין ושמאל... לפני עלינו לשבח וספירת העומר נאמר הלל, ברכת שהחיינו ושיר המעלות בשב"ח' שיבת ציון.

שחרית: הלל שלם בברכה. קוראים בניגון הפטרה (בלי ברכות): "עוד היום ננוב לעמוד" (שעיהו ז, לב)

הלל ביום העצמאות

"אמר רב הונא: מצינו מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים, שצריך אדם ליתן שבו והודיה על מעשה הנס, דכתיב: 'למען תספר באזני בנך...' (מדרש הגדול, פרשת בא).

"ת"ר הלל זה מי אמרו" (פסחים ק"ז ע"א) והגמרא בהמשך מפרטת רשימה ארוכה של אמוראים שנתנו סימן למתי שצריך לאמר הלל. "והחכם אמר: מצינו שביניהם תקנו להן לישראל שיהיו אמורים אותו על פרק ופרק ועל כל צרה וצרה שלא תבא עליהן לישראל, ולכשנגאלין אמורים אותו על גאולתן.

"ת"ר ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל ולא פתחו ולא הוסיפו על מה שכתוב בתורה חוץ ממקרא מגילה מאי דרוש אמר ר' חייא בר אבין אמר ר' יחושבין בן קרחה קו"ח מה מעבודת לחרות אמרין שירה ממיתה לחיים לא כל שכן? אי הכי הלל נמי נימא..." (מגילה י"ד ע"א).

הגמרא במגילה דנה בשאלה מדוע יהיה ביום העצמאות. "אמר רבי יצחק: לפי שאין אמורים הלל על כל שבחוצה לארץ... רב נחמן אמר: קרייתא זו הלילא (קריאת מגילת אסתר בפורים היא ההלל)... המאירי סובר שאם אין לו מגילה חייב לקרוא הלל בפורים.

המסקנה מגמרא זו שעל נס שבארץ ישראל כולם מודים שאומרים הלל. האנגלים עזבו את הארץ, שערי ארץ ישראל נפתחו לכל יהודי העולם, נלחמנו מעטים מול רבים ובלו נשק, ובסוף יכולנו! יש נס גדול מזה!?

כמו שכתב מהר"ם אלשקר בתשובותיו סי' מ"ט, והובא להלכה במגן אברהם סי' תרפ"ז סי' ק"ה ובאליהו רבה שם. והחתם סופר בשו"ת או"ח סי' קצ"א כתב שכן נוהגין כמה קהילות ישראל ומגדולי יחידיהם שעושים כן ביום שאירע להם נס... וממילא פשיטא בנידון דידן, הנוגע לציבור של כלל ישראל, ויש כאן פדיון מעבדות לחרות, שנגאלנו משעבוד מלכויות ונעשינו בני חורין והשגנו עצמאות ממלכתית, וגם הצלה ממיתה לחיים, שנוצלו מידי אויבנו שעמדו לכולוננו, בודא אובה עלינו לקבוע יום טוב. ויפה כיוונו שקבעו את היום הזה דוקא, אשר בו היה עיקר הנס שייצאנו מעבדות לחרות על ידי הכרות העצמאות. (רבי משלם ראטה, שו"ת קול מבשר סי' כא).

לענין הברכה

תוס' ד"ה כאן במקדש כאן בגבולים (סוכה מ"ד ע"א): "ועוד י"ל דאפילו ציבור שאין שם כל ישראל, יחיד קרי להו משום דאמרין בערבי פסחים (ק"ז) נביאים אמרוהו 'ותיקנו' להם לישראל שיהיו אמורים אותו על כל פרק ופרק ועל כל צרה וצרה שלא תבא עליהן, ולשנגאלין אמרין אותו על גאולתן ולכן נקט יחיד דכי ליכא כל ישראל אין גומרין אותו אלא באלו הימים, אבל גאולת ישראל

אומרים אותו".

שבת פרשת אחרי קדושים

הפטרה: "הלא כבני כושיים" (עמוס ט, ז)

מברכים למתענים בה"ב

במנחה: פרקי אבות ג.

יום שני תענית שני קמא.

יום חמישי: תענית חמישי.

יום רביעי י"ד באייר פסח שני

אין אומרים תחנון ואומרים "למנצח". בתפילת מנחה שלפניו אומרים תחנון כרגיל. כשביט-המקדש היה קיים הייתה זו הזדמנות נוספת להקריב קורבן פסח עבד, שלא יכלו לעשות זאת בפסח הראשון. בימינו, מציינים את היום באי-אמירת תחנון ונוהגים לאכול בו מצות.

מה ענינו של פסח שני? במדבר ציינו בני-ישראל את יום השנה הראשון ליציאתם ממצרים בי"ד בניסן והקריבו את קורבן הפסח. על-פי הציווי האלו, רק אנשים הטוהרים מטומאת מת יכלו להביא את הקורבן. קבוצת אנשים קטנה שהייתה טמאת-מת באו למשה בתלונה: "אנחנו טמאים לנפש אדם. למה נגרע לבלתי הקריב את קורבן ה' במועדו בתוך בני-ישראל?" משה הפנה הבקשה לקב"ה ונקבע על פי ה': שלושים יום לאחר חג הפסח יצוין חג הפסח השני. בי"ד באייר, אלו שהיו טמאים או בדרך רחוקה בפסח הראשון, ויכלו להקריב את קורבן הפסח כהלכתו. (במדבר ט, י-יא).

אכילת מצה: נוהגים לאכול מצה ביום זה. אך שלא כמו בפסח הראשון, מותר לאכול חמץ במשך כל היום.

המשפחה

ברב ע"ד דוד הלפגוט, L.L.M.

מומחה לדיני משפחה, מגשר ויועץ זוגי

חרות עצמאות ומשפחתיות הילכו יחדיו?

החיבור שבמחברים ימי ספירת העומר את חג הפסח הנקרא גם חג החרות ליום העצמאות ולחג השבועות יוצרים חטיבה אמונית מעצמה אחת שלילמה.

חטיבה זו באה ללמד אותנו שאין להפריד בין חרות עצמאות ומשפחתיות. אנחנו חיים בקרב אנשים שונים בעלי מידות שונות ובעלי זהויות שונות כאשר כל אחד מגדיר את זהותו העצמית ויחייב לחוש בן חורין בהגדרתו זו. יחד עם זאת החרות והעצמאות עליהם להיות מחוברים אל המשפחתיות הישראלית היהודית. בתוך האחוזה המשפחתית חייבת שתשמר לה העצמאות של כל פרט והחרות שלו לבנות ולהננות בהתאם להבנתו את סגולותיו ומעלותיו. בהתאם לדרכו ולמה שהוא חוש שמתאים לו ואינו חורג מהמסורת היהודית וההלכתית. החיבור בין מידות שונות של ימי ספירת העומר, חסד גבורה ופארת וכו'. כשבתוך כל אחד מהמידות הללו ותכונות הנפש הזו בנויות מידות ביניים המשלבות ומשתלבות אחת בקרב רעותה. חסד משולב עם גבורה ופעמים שהחסד מקדים את הגבורה ולפעמים שנכון יותר שהגבורה תקדים את החסד. דרך משולבת זו של חיים המובילים מחרות מצרים שבאה להגדיר גבולות צרים ומצרים, בלתי אפשריים לחיי בני אדם בני חורין. הגבולות שבאים להצר את צעדי החרות מתאימים לעבדים ולעבדות אך לא לבני חורין. ארץ ישראל מתאמת לבני חורין. רק בירושלים עיר הקודש היו עומדים צפופים ומשפחתיים רוחיים ולא אמר איש במקום בירושלים. יש שבך לא רק נס שהיו עולי הרגלים רואים בפלא זה מידי שנה בשנה שלוש פעמים בשנה בעת עליית הרגל, יש בכך מסר רעיוני שביירושלים יש מקום לכל להיות בן חורין כדרכה של תורה והלכה. כל אחד ואחת רשאי או רשאית להביע את שאלותיו וספקותיו ורעיונותיו ובלבד שלא יבוא ממקום של קינטור אלא של חיבור בין פסח שמבטא חרות גופנית לחג השבועות המבטא חרות מיצר הרע ועצמאות מתוך תורתנו הקדושה שניתנה לנו בהר סיני על מנת לקיימה בארץ הקודש. כך גם עניינה של המשפחתיות והשוני בין הפרטים במשפחה. ניתן ורצוי ללבוש ולברך כל שאלה ובעיה ובלבד שהדבר ינבע ויגיע לא ממקום של קינטור אלא של העצמה אמונית ובידור תורני והלכתי כדרכה של תורה ובדרך שהתנו לנו חכמינו כי היא חוכמתם ובינתכם לעיני העמים. דרך זו היא דרכה של תורה ומחברת בין חרות עצמאות לקבלת תורה מאלו אמונה ואהבה.

לתגובות: 054-4966433 | דוא"ל: adavi@walla.co.il

תפילת היחיד ותפילת הציבור

אברהם סדן

הארות מתוך הספר "שפתי תפתח"

כפרה סליחה ומחילה

בקשת הסליחה והמחילה הינה חלק בלתי נפרד ממהלך התשובה שעסקנו בו בעיונו הקודם. הבקשה לכפרה סליחה ומחילה, מקורה בכיסופים של האדם לחזור למצבו הראשוני, לשקם את מערכות היחסים בינו לקב"ה. אלא ששיקום מעין זה נמצא בקונפליקט מובנה עם אחריותו של האדם לתוצאות מעשיו. האמנם ניתן להתעלם מכל מה שעשה האדם, אך ורק מפני שהאדם הבין, בשלב מסוים לאחר שחטא, שעשה מקח טעות? בְּרוּר משמעויותיה של בקשת הסליחה, מחייב לברר את המושגים היסודיים הקשורים בה – **"כפרה"** **"סליחה"** ו**"מחילה"**.

"כפרה" היא חציצה, בדומה ל**כַּפֵּר** שחצץ בין תיבתו של נח לבין המים שמחוץ לה – **"וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכַּפֵּר"** (בראשית י), ומעין תפקידה של **הַכֹּפֵּרֶת** – לכסות ולהגן על ארון העדות. חציצה זו – מפני העונש היא; העונש כביכול תלוי ועומד ואינו מתבצע בפועל, משום שהכפרה חוצצת בינו לבין האדם. אבל, חציצה זו של הכפרה, אין משמעותה שהחטא נעלם כלא היה. חוסר השלמות של הכפרה, בא לידי ביטוי בצמידותה של זו ל"סליחה", כמופיע תדיר במעשה הקרבנות: **"וּכְפַר עֲלֵהֶם הַפֶּהוּ, וְנִסְלַח לָהֶם"** (ויקרא ד). אם כך מהי מהות ה"סליחה", ומה זיקתה ל"כפרה"? המעיין בתרגום אונקלוס ימצא שהוא מתרגם **"וְנִסְלַח לָהֶם"** – **"וַיִּשְׁתַּבַּח לַהוָּי"**; דהיינו, שמידת הדין תרפה מהם ותעזבם. אבל אם כך, נראה שלא הכפרה ואף לא הסליחה, מביאים את האדם למעלתו קודם החטא! כך באמת מסביר הרמב"ן (במדבר י"ד) – ניתן להבין את השילוב התמוה לכאורה, של סליחה וגזירה בדברי הקב"ה על המרגלים: **"וַיֹּאמֶר ה' סִלְחָתִי בְּדַבְרְךָ. וַיֹּאמֶר ה' אֵינִי אֵם יִדְאוּ אֶת הָאָרֶץ...";** לא עומדים לעם לא וידיעם – **"כִּי חֲטֵאוּנִי, וְאִף לֹא רְצוֹנָם לְכַן לַתֵּקֶן – הַיְנִנּוּ וְגִלְגִּינוּ"** (שם).

כאן אנו באים לגעת במושג **"מחילה"**. הרשב"א (תשובות, רס"ב) קושר בין המושג **"מחילה"** למושג **"יחל"** בהתרת נדרים על ידי חכם (במדבר ל'): **"מחילה" ו"יחל"** – הכל ענין אחד; שלשון: **"לא יחל"** פירושו: לא יתיר. והענין, **כמתיר הקשה**, כאילו לא היה, וכאדם שאמר חבל קשור, והתירו, ו**נמצא שהקשר כאילו לא היה**. זהו המושג חכמים שהחכם עוקר הנדר מעיקרו (בניגוד לבעל **שמפר** את הנדר מכאן ולהבא). באופן דומה **"מחילה" עושה את החוב או החטא, כאילו לא היה**. במחילת החטא, הקב"ה בכבודו ובעצמו בא, כביכול, אל האדם ואומר לו: אני מוכן להיות כאותו חכם המתיר את הנדר. אבל, גם חכם שבא להתיר נדר, איננו יכול להתירו אם אין האדם חושף לפניו את נבכי נפשו, ומגלה לו שכל אותו הנדר בטעות יסודו, בלשון חכמים – **"פֶּתַח" זה, הוא הבוי התשובה**. התשובה היא אותו מהלך שאמור לחשוף בפני יודע תעלומות, באמצעות היודי, שעשיית החטא היתה בטעות יסודה, שהיא נעשתה מתוך הנחה מוטעית שלחוטא תצמח תועלת כלשהיא מהחטא.

אבל עדיין קשה להבין, כיצד תוכל המחילה לגלגל אחורה את המעשה שניעשה, להסיר המעשה העשוי מן המציאות?! התשובה לשאלה זו רמוזה בקפלי ברכת הסליחה: **"סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאנוּ, מַחֵל לָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשַׁענוּ"**. היחסים בין כנסת ישראל לקב"ה הינן יחסים דואליים: מחד – יחסים של **אב לבנו ("אבינו")**, ומאידך – יחסי סמכות שבין **מלך לעבדיו ("מַלְכֵנוּ")**. אב יכול לסלוח **"סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ"**, הוא יכול להנמיך מלהעניש את בנו, ומשיקולים הינוכיים להתעלם מתוצאות החטא – **"וַיִּשְׁתַּבַּח לַיהוָה"**; אבל רק המלך **"מַחֵל לָנוּ מַלְכֵנוּ"**, שחוקק את החוקים, קבע מהו החטא, ויצר את ההשלכות של מעשה העבירה, הוא זה שיכול **לחדש וליצור תהליך תיקון ורטואקטיבי**. הבקשה למחילה, הינה בקשה לביצוע של הבלתי ניתן להעשות על ידי נבואה כל שהוא מלבדו יתברך, ומקורה בכיסופים של האדם לחזור למצבו הראשוני טרם החטא.

לתגובות: 052-2718080 | דוא"ל: asadan@gmail.com
לרכישת הספר: 058-6208286 (שירית).

הורות וחינוך בראי הפרשה

צחי גרינ

מנהל חטי"ב אמ"ת מודיעין
מנחה הורים בגישת EQ

לימוד הכרת הטוב

עניין הצרעת הוא עניין התלי בארץ ומתרחש רק בה כפי שנאמר בפרשה: **"כי תבואו אל ארץ כנען אשר אני נותן לכם לאחוזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם"**. ומיד קופצים כל המלעיזים ואומרים, בשביל מה באנו לארץ, בשביל שיהיה בנו נגע צרעת?? ועל כך בא המדרש בויקרא רבה והופך את הקערה על פיה ורואה בכך את הטוב, **"לפי שהטמינו אמורים מטמוניות של זהב בקירות בתים... ועל ידי הנגע נותן הבית ומוצאין"**. הכל בעיני המתבונן. מנקודת מבט פשוטה נראה שהארץ מביאה עלינו נגעים אך למתבונן פנימה יש כאן ברכה וטובה. ארץ ישראל מלאה טוב ולעיתים אנו זקוקים לתזכורת ערב יום העצמאות. להלן כמה תזכורות מעניינות לטוב הארץ:

פסוק מיוחד ומרגש מספר מלכים, עת מעמד חנוכת בית המקדש שערך שלמה ושם נאמר **שכל התפילות עולות דרך ארץ ישראל**: **וְהַתְּפִלָּה אֲלֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲרָצָה אֲשֶׁר-נִתְּנָה לְאֲבוֹתָם (מל"א א מח)** הפסוק המפורסם בתהילים קכו אומר: **"שוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים"** וכבר הובאו על כך פירושים רבים. אחד מהם מסביר כי ה' שב את ציון אך אנו כחולמים ולא שמים לב שהדבר אכן מתרחש. בבחינת אין בעל הנס מכיר בניסו.

בגמרא מובא על רבי זירא שישב מאה תעניות כדי שישתכח ממנו הלימוד הבבלי, כדי שילמד מרבי יוחנן תורה שבארץ ישראל. ועוד על רבי זירא שאהב את ארץ ישראל שיצא מבבל ולא מצא ספינה לעבור את הנהר, החזיק בחבל שממעל העין על מנת לחצות את הנהר. אמר לו ההוא צדוקי: עמא פיזיא וכי' (לעג לו על פיזיותו), אמר ליה ר' זירא: **דוכתא דמשה ואהרון לא זכו בה, אנא מי יימר דזכינא בה** (מקום שמשה ואהרון לא זכו להכנס אלין, מי אמר שאזכה אני).

על רבי אבא מסופר שכשהגיע לארץ ישראל, היה רבי חייא בר גמזו מגדנר (משום אהבתו והערכתו לארץ היה מתפלש) בעפרא שנאמר **"כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו"**.

הרמב"ן שהגיע לארץ, כותב איגרת לבנו: **"ברכה ה', בני נחמין... בירושלים עיר הקודש אני כותב אליך ספרי זה... ומה אני לך בעיניך הארץ, כי רבה העזובה, וגדל השיממון, וכללו של דבר, כל המקדש מחברו חרב יותר מחברו. ירושלים יותר חרבה מן הכול, וארץ יהודה יותר מן הגליל. ועם כל חורבנה היא טובה מאוד..."**

בכוזרי, רבי יהודה הלוי, ב, (יב) אמר החבר: כך גם הכרם זה, שאתם אומרים כי הכרם מליחי בו, לולא איך הוטעו בו את הגפנים, ועושים את כל מלאכת עבודת הכרם הדרושה לגידולם, לא היה עושה ענבים... ואחרי זה יש גם לארץ חלק במעלה הזאת, וכן למעשים ולמצוות התלויים בארץ, שהם מעין עבודת הכרם. אולם שלא ככרם, העושה ענבים גם במקום אחר, **אין עם הסגולה יכול להידבק בעניין האלוהי כי אם בארץ הזאת**.

לימוד הכרת הטוב על ארץ ישראל, אבל לא רק על ארץ ישראל אלא על כל דבר ודבר, הוא דבר בסיסי ומימנות חשובה ביותר בדרך כלל, מתוך האפילה, קל יותר לראות את הטוב. הבריאה לא מעריך את בריאותו אבל החולה, משועב לבריאות ומעריך אותה. העשיר, לעיתים קרובות לוקח זאת כמובן מאליו, בשונה מאדם שעמל קשה, סופר פרוטה לפרוטה ובכך מפרנס את משפחתו.

דור הצעירים שגדל כעת, המכונים גם דור ה-Z (Generation Z), גדל מודשן עונג. המרוכזים גדולים ועמוסים כל טוב, הקניונים נוצצים ומנקרי עיניים וביד כל נער ונערה שוכן לו אייפון מפנק. הדור הצעיר שגדל **באקלים שזחה, גדל עם קושי להכיר בטוב הסובב אותו. אין זה בגלל אנוכיות כלשהי אלא באמת בגלל אמת מידה שלתוכה הוא גדל**. חובה עלינו כהורים להסב את תשומת לב הילדים והמתבגרים לטוב הסובב אותנו למדינה בה אנו חיים, וללמדם להכיר באלה ולומר תודה. **לתגובות:** 054-3044095 | דוא"ל: zachigreen2016@gmail.com

העלון מוקדש לזכר ולע"נ יקירנו

אליעזר בן **ראובן לוי** ז"ל,

נפטר ב- 2 באייר תשע"ו, יהי זכרו ברוך!